

◆ DAUG LAIMES NAUJUOSE METUOSE ◆

«MŪSŲ LIETUVOS» REDAKCIJA IR ADMINISTRACIJA

LIETUVA

NR. 52 (1013) S. PAULO — BRASIL — 1967 M. GRUODZIO — DEZEMBRO 29 D. — XIX METAI

POPIEŽIAUS KALBOS ŽMONIJAI TESINYS TAIKAI REIKIA NAUJOS DVASIOS

Taikos pagrindas yra naujoji dvasia, kuri turi gaivinti tautų sugyvenimą. Ta dvasia turi duoti naują supratimą apie žmogų, žmogaus pareigas ir jo paskirtį.

Dar reiks ilgo kelio, kol prieisime prie aktyvaus tokio supratimo, priimto visų žmonių. Nauja pedagogija turi išauklėti naujas kartas. Turi būti įdiegta tarpusavė tautų pagalba, tautų žmoniškumas. Tautos turi bendradarbiauti savitarpėje ir padėti viena kitai išsivystyti. Tarptautinės organizacijos, kurios yra įkurtos šiems tikslams, turi būti visų remiamos. Joms turi būti suteiktas didesnis autoritetas ir tinkamesnės priemonės šitai svarbiai misijai. Taikos Diena turi pagerbti šias organizacijas, ir turi parodyti kad vertina jų darbą. Reikia išreikšti toms organizacijoms pasitikėjimą ir tokio jų darbų laukimo, kurs padarytų pačias organizacijas budresnes jų atsakingumo darbe ir sąmoningesnes patikėtame uždavinyje.

Čia dar turime atkreipti dėmesį į vieną dalyką. Taika negali būti pastatyta ant tuščios žodžių retorikos. Tokios tuščios kalbos būna gerai priimanamos, nes žmonės savo sielos gelmėse trokšta tikrai gėrio. Bet šios tuščios kalbos gali tarnauti ir tikrai pasitarnauja vien tik prienginti tikrosios dvasios trūkumui ir nebūvimui tikrųjų taikos intencijų. Kai kada tokios kalbos net stengiasi sąmoningai paslėpti tikruosius jausmus, taip pat prievartos veiksmus ar savus interesus. Lygiai taip pat negalima kalbėti apie taiką, kur negerbiami tikrieji taikos pamatai, Paskiros tautos apinatyje tai gali pasitaikyti tarp piliečių ir jų vyriausybių. Negalima kalbėti apie taiką, jei kur nepripažįstama laisvė tautoms ir paskiriems asmenims. Čia suprantama laisvė visuose pasireiškimuose. Kitais žodžiais kalbant, nebus taikos, kur yra spauda, nors ji ir apsidengtų išorinės tvarkos ir teištumo išvaizda. Tačiau tikrai taikos tebus nuolainiai sukilimai ir karai.

TAIKA NĖRA PACIFIZMAS

Taigi, tikroji taika būna tik tai nuoširdžiai pripažinime

asmeninių žmogaus teisių, ir kiekvienos tautos nepriklausomybėje. Šitokiai taikai mes kviečiame visus išmintingus ir stiprius žmones skirti Taikos Dieną.

Reikia taip pat palinkėti, kad taikos idealo išaukštinimas nepadėtų bailumui tų, kurie bijo atiduoti savo gyvybę už savąjį kraštą ir savųjų brolių tarnybai, kai pastarieji stengiasi apginti teisybę ir laisvę. Kad nepadėtų bailumui tų, kurie nori pabėgti nuo pareigos ir nuo pavojų, kurie būtina yra susiję su aukštomis pareigomis. Taika tai nėra pacifizmas, taika nėra nerūpestingo gyvenimo priedanga. Taika skelbia aukščiausias ir visuo

tinias gyvenimo vertybes: tiesą, teisingumą, laisvę, meilę.

VĒLIAVA

Po taikos vėliava sudeda me visas šitas vertybes, kurias reikia apsaugoti, ir kviečiame žmones ir tautas iškelti šią vėliavą Naujųjų Metų įžangoje. Šita vėliava turi vairuoti civilizacijos laivą per visas neišvengiamas istorijos audras į aukščiausių siekimų uošą.

Kreipiamės į Jus, garbingieji Broliai Vyskupai, ir į Jus vaikus ir ištikimus šventosios Katalikų Bažnyčios tikinčiuosius, kad ateinančių metų sausio 1 dieną, Naujųjų Metų dieną skirtumėte taikos minčių ir pasiryžimųms.

Šitas šventimas neturi keisti liturginio kalendoriaus tvarkos, kurs pirmąją metų dieną skiria Marijos dieviškos

Su Naujais Metais

JONAS KMITA

Ką mums atneš Naujieji Metai
Tolesniam savo bėgyje?
Linksmębę, laimę ar sveikatą?
Ir ką daugiau atneš gal jis?

Gal karo žygiai paskutiniai
Jau pagalios nusimalšys,
Ir mūs nuvargintai tėvynei
Nušvis geresnė ateitis?

Gal laisvė?... O, kaip mes nedrąsiai
Svajojam, mažom apie ją!
Bet ji nuvargintai mūs dvasiai
Yra kaip vaistas ligoje.

Tea pro tamsius kanuolių dūmus
Nebesimato Lietuvos!
Nualinta šalis tėvų mūs
Daugiau jau rodos nebegyvuos...

Bet štai, dar karui nenurimus,
Jau paaiškėjo mūs auka
Ir nesuprantamas likimas
Pradėjo lemti kažin ką.

«Lietuva laisvės reikalauja!» —
Tie žodžiai girdsi visur:
Už nekaltai pralietą kraują
Atlyginimą gauti tur!

Mes tikimės, kad mums atlygis
Nors dalį kruvinos skriaudos;
Ir šio baisiausio karo žydis
Nevisiškai bus be naudos

Mes tikimės išvysti tėvyne
Naujai atgimusia, laisva, —
Statysim jėgą paskutinę,
Kad vėl gyvuotų Lietuva!

Su Naujais Metais brėkšta rytas
Visiems geresnės ateities;
Kraujais pasaulis nudažytas
Gal neužilgo pailsės!

Tautiečiai, Krikščionys, Visi Geros
Valios Žmonės, Šveskime Visi
TAIKOS DIENA Sausio 1 d.

«MŪSŲ LIETUVOS» REDAKCIJA ir ADMINISTRACIJA sveikina visus skaitytojus pagalbininkus, talkininkus, garbės leidėjus. Ypatingą padėką reiškia Šv. Juozapo Vyrų Brolijai ir Jos veikliajai valdybai. Jei šis vienintelis Brazilijoje lietuviškas laikraštis dar gali pasirodyti, tai esame dėkingi Jums visiems mielieji prenumeratoriai, bet ypač prie šio lietuviško žodžio išlaidų prisidėjo, ir tai jau ne kartą, minėtoji Brolija. Reikšdami savo dėkingumą, mes linkime Jums visiems ypatingos Dievo palaimos visuose darbuose ir siekimuose šiais 1968 metais. Tegul Viešpats visiems Jums šimteriopai atpildo. Laimingų 1968 Metų.

motinystės ir švenčiausio Jėzaus Vardo pagarbimui. Bet kaip tik šie šventi ir mieli religiniai prisiminimai turi paskleisti savo spindulius gerumo, išminties ir vilties, kai bus meldžiamasi, mažoma ir stengiamasi įvykdyti taiką, kurios yra didelė dovana ir kurios pasaulis taip yra reikalingas.

GANYTOJO PAREIGA

Garbingieji Broliai, Jūs pastebėjote kaip dažnai mūsų žodis kartoja mintis ir paragina mus apie taiką. Tačiau šito nedarome iš įpratimo, nei dėl to, kad šitai yra madoje. Mes tai darome, kadangi galvojame, kad tai yra mūsų, kaip vi suotinio Ganytojo pareiga. Mes tai darome, nes matome kad taikai yra didelis pavojus. Galima pramatyti šurplausių atsitikimų, kurių pasėkos bus katastrofiškos ištisoms tautoms, ir, gal net didelei dalei visos žmonijos. Mes tai darome, nes paskiausias šio mūsų amžiaus metais pasirodė, kad vienintelė žmonių progreso linija yra taika. Progresui nepasitarnauja nei įtampa tarp išdidžių tautiškumų, nei spaudos, nešančios klaidingą civilinę santvarką. Taika glūdi krikščionybės esmėje, nes krikščionys skelbi taiką, tai reiskia skelbti Kristų. «Jis yra mūsų taika» (Efez. 2, 14). Jis yra «Taikos Evangelija», (Efez 6, 15). Per savo kryžiaus auką Jis įvykdė visuotinę taiką. Mes, Jo sekėjai, esame pašaukti būti taikos vykdytojai. (Mat. 5, 9). Galiausiai tik iš Evangelijos galės kilti tikroji taika. Ši taika žmonių dvasioje prievartą pavėrs tikrojo proto ir širdies dorybėmis. Pagaliau, mes tai darome, kadangi norime, kad niekados mūsų nei Dievas nei istorija neapkalintų, jog tylėjo me kai buvo naujas tarptautinis pavojus. Šis naujasis konfliktas gali pavirsti apokaliptinėmis baisenybėmis.

NEPAPULTI Į PINKLES

Visuomet reikia kalbėti a-

pie taiką. Reikia išauklėti pasaulį, kad gintų taiką. Iš vienos pusės eina karo skatintojai; rasių neapykanta, keršto dvasia ir kit. iš kitos pusės pacifistinė taktika užmigdyti priešingai galvojantį ir nusilpinti dvasią, kad nebejaustų teisingumo ir pareigos jausmo. Prieš šiuos dalykus būtina mūsų amžiaus žmonėse ir ateinančiose kartose sužadinti taikos prasmę ir meilę. Ji turi remtis tiesa, teisingumu, laisve ir meile (Palygink Johno XXIII Pacem in Terris).

Kad didžioji taikos idėja būtų iškilmingai švenčiama metų pradžioje visų, kurie seka Kristų.

VERTYBĖS

Mes, kurie tikime Evangelijai, galime Taikos Šventei duoti originalių idėjų. Pavyzdžiui nepažeidžiamo ir visuotinio žmonių broliškumo, išplaukiančio iš Dievo tėviškumo; tėviškumo vienintelio, aukščiausio ir mieliausio. Šis tėviškumas mus jungia su Kristumi. Taip pat tas Dievo tėviškumas teikia pranašų pašaukimo, šaukiančio žmones Šv. Dvasioje sąžinės, darbų ir likimo vienybei. Mes galime kalbėti apie tino meilę. Iš Evangelijos išakymo ateisti ir pasigalėti galime išsukti atgaivinančius bendruomenės daigus, Bet ypatingai mes galime imtis ne paprasto ginkio taikai apginti. Tai malda. Malda turi dorovinio pataisymo energijas. Ji gali išprašyti iš Dievo nepaprastų pasėkų turinčių dvasinių ir politinių veiksmų. Pagaliau ji suteikia progos, kad kiekvienas žmogus paskirai pats save išgaminuotų, kad pats nuoširdžiai pažiūrėtų iš kur ir dėl ko jo širdyje yra neapykantos ar įtūžimo šaknų.

PASAULIO CHORAS

Tad stenkimės 1968 metus, Malonės metus, tikėjimo metus virstančius viltimi, pradėti malda ir taika bažnyčiose ar savo namuose. Štai šiuo metu Jūsų šito prašome. Te-

(pabaiga 4 pusl.)

Mintys apie laiką

Visi kartoja: «Kokie dabar blogi laikai». Tačiau tegu kiekvienas daro gerą, ir laikai pasikeis. SV. AUGUSTINAS.

Nėra taip trumpos laiko aki mirkos, kad jos nebūtų galima gerai sunaudoti. CHESTERFIELD.

Mes visi skundžiamės, kad nėra laiko, o elgiamės taip, lyg jo turėtume begales. SENECA.

Jeigu myli amžinybę, gerai sunaudok laiką. Vakarykštė diena nebeatšaukiama. Ryt-diena — neužtikrinta. Tik šandien yra tavo, bet jei jos nesunaudos, ją prarasi, ir tai amžinai. Viena šiandien yra — verta dviejų rytoj. F. QUARLES.

Be naudos praleistas laikas yra buvimas, naudingai sunaudotas laikas yra gyvenimas. YOUNG.

Neskirk laiko niekam, dėl ko žinai, kad gailėsies; niekam, dėl ko negalėtum mels ti Dievą palaimos; niekam, apie ką negalėtum ramia sąžine mąstyti mirties patale; niekam, ką darant nenorėtumei būti užkluptas mirties. R. BAXTER.

Laikas yra brangiausia dovana, kurią Dievas mums sky

rė, o žmogus su tokiau žiauriu laisvumu jį eikvoja. KLEMENSAS XIV.

Kiek laisvo laiko turi tas, kuris nežiūri ir neklausia, ką pasakė, padarė ar pamatė jo artimas, bet tik tai žiūri, ką jis pats daro, rūpinasi būti doras ir teisingas savo darbuose. Nereikia ieškoti blogumų kituose, bet eiti savo tiesiu keliu, nesiblaškant į šalis. MARCUS AURELIUS.

Geriausias būdas sunaudoti laiką yra kas rytas pusę valandos skirti šventų mišių klausymui. FR. OZANAM.

Ar brangini gyvenimą? Tad saugok laiką, nes iš jo susidaro gyvenimas. B. FRANKLIN.

Yra keturi neatšaukiami dalykai: iš rankos išmestas akmuo, kartą pasakytas žodis, prarasta proga ir praėjęs laikas. H. RIMINALDO.

Kaip viena kregždė nepadarą pavasario, nei gražios dienos, taip viena diena ar trumpas laikas nedaro žmogaus laimingu. ARISTOTELIS.

Yra vagių, kurie nėra įstatymų baudžiami, tačiau kurie iš žmonių vagia tai, kas brangiausia — laiką. NAPOLEONAS.

lingas daugybės nuodugnių reformų, nes esamoji krašto santvarka buvo atsilikusi jau keletu šimtų metų.

Sunki pradžia

Atgavęs valdžią ištikimų karininkų pagalbą, šachas ėmė reformuoti kraštą pradėdamas nuo savo dvarų: už menką atlyginimą jis išdalino visas karališkas žemes neturtingiems ūkio darbininkams ir tikėjosi, kad jo pavyzdžiu seks ir kiti stambūs žemės valdytojai. Bet turtingieji Irano gyventojai, taip vadinama «tūkstančio šeimų» grupė, ne norėjo atsisakyti nei žemės, nei valdžios, nei senų savo privilegijų ir net du kartu su kilo prieš šachą. Iš tiesų, senaisiais laikais jie de facto valdė kraštą: jie buvo parlamento nariai, jie teisdavo ir valdydavo ūkininkus, jie išduodavo iš jų net iki 80% jų uždarbio. Matydamas, kad jie nenori jokių pakeitimų neturtingųjų naudai, šachas Pahlevi paleido parlamentą, plebiscito keliu užtikrino liaudies pritarimą savo reformoms ir pradėjo valdyti Iraną karališkais dekretais. Jis pasirinko jaunos ministerius, pritariančius jo planams. Per paskutiuosius m. šachas Pahlevi pavertė 15 milijonų bežemių savarankiškais ūkininkais ir parodė, kokia yra jo «baltoji revoliucija».

Reformas

Atimdamas žemę iš didikų, šachas jiems pilnai atlygino ne pinigais, kuriuos jie būtų arba prašvilpę, arba sukrovę į Šveicarijos bankus, bet naujos pramonės akcijomis, kurias jis pats steigė. Taip elgdamasis, jie pasiekė trigubą tikslą: pakėlė ūkininkų gerovę, atvėrė didikams naują pajamų šaltinį ir trečia, sukūrė naują darbininkų klasę, kuriai jis užtikrino 20% pelno iš naujų įmonių. O tų įmonių pridėjo tiek daug, kad Iranas jau laikomas ne tik žemės ūkio, bet ir pramonės valstybe. Pasibaigus antrajam pasauliniam karui, šachas, kaip ir kiti valdytojai, gavo daug paramos iš JAV. Paskui prisidėjo ir rusai. Dabar, matydamis valdžios pastovumą ir ge-

ras uždarbio sąlygas, visi mie lai investuoja savo kapitalą į Iraną ir prisideda prie šacho planų įvykdymo. Todėl nėra ko stebėtis, kad Irano pramonė auga kaip ant mielių. Paprastai kiekvienas kraštas yra laimingas, jei jo pramonė paauga kasmet 7 procentais. Bet Irano pramonė jau kelin ti metai prašoka 12 procentų, ir to augimo nesimato galo.

Keldamas pramonę ir žemės ūkį, šachas Pahlevi nesusideda nei su rusais, nei su vakarais. Kai po antrojo pasaulinio karo rusai nenoromis apleido okupuotą Irano dalį ir paliko joje stiprią komunistų partiją, šachas ginklu numalšino jų sukilimus ir uždarė komunistų partiją. Antra vertus, šachas pareikalavo iš JAV ir kitų bendrovių, kad svetimtaučiai darbininkai būtų pakeisti savais. Tuo tarpu Irano studentai, baigę užsienyje mokslus, grįžta į savo kraštą ir perima atsakingas vietas.

Bet tomis reformomis šachas nepasitenkino. Jis sulyno moterų teises su vyru, leido joms balsuoti bei užimti valdžios vietas ir uždraudė vyrams vesti antrą moterį be pirmos moters sutikimo. Dabar jau 6 moterys sėdi Irano parlamente ir trys moterys eina viceministerio pareigas. Be to, šachas parinko tūkstančius gab snių kareivių ir pasiuntė juos mokytojauti į kaimus. 13.000 tokių kareivių, pabaigusią karo tarnybą, pasiliko pastoviais mokytojais. Žinoma, tos mokyklos yra dar gana žemo lygio. Kar mokytojai ir mokiniai prisiglaudžia mečėtėse, kartais jie su sirenka palapinėse arba po medžiu kartais erdvesnėse molio trobelėse. Bet šachas kasmet stato tūkstančius naujų mokyklų ir mano, kad naujoji Irano karta pavys Europos civilizacijos lygį.

Ateities planai

Pavys ar nepavys, Iranas gyvena pakilia nuotaika, o jo šachas didžiuojasi savo «baltoja revoliucija». Ji yra žymiai sėkmingesnė už rusų, nes pagrįsta įgimtomis žmogaus teisėmis.

Kai kas daro šachui priešpriešą, kad jis yra absoliutus krašto valdytojas ir nenori to leruoti jokios kritikos. Iš tiesų, šachas kontroliuoja ir vietos spaudą, ir parlamentą. Tačiau didžiausias jo rūpestis nėra palankūs ar nepalankūs atsiliepimai apie jo valdymo būdą, bet gyvybinis krašto elementas — vanduo. Jau pastatytos 6 užtvankos, dar bus 11. Tos užtvankos duos ir elektros, ir vandens laukų drėkinimui. Išrišęs vandens klausimą, jis išriš ir kitus klausimus. Dabar, žiūrėdamas į savo darbo vaisius, jis gali jais pasididžiuoti, Baltoji šacho revoliucija pabudino seną Persiją iš miego ir įkvėpė ją naujos energijos. Toji energija vartojama ne karams ar kruvinoms revoliucijoms

Tėviskės Spaudoje

Pasirodo, kad panašios bėdos visame pasaulyje. Vargdami susisiekiame bėdose nekartą pagalvojame, kaip buvo gera tėviskėje. Tėn buvo ramybė, patogus susisiekiams ir nedidelis judėjimas. Taigi buvo... šiandien ir ten jautos pačios bėdos. Atvyko progresas ir su juo neišvengiamos bėdos. Štai St. Arnašius «Švy tury» nr. 13 rašo:

«Anksčiau mano draugas svajojo įsigyti patogų automobilį, Prieš pusmetį jis nusipirko grakštuolį «Moskvičių» ir pasišovė pavėžinti po Vilnių. Aš tą dieną, kaip tyčia, turėjau šlontą reikalų.

— Pirmiausia, — sakau, — dūmiam į universalinę porūdotuvę, turfu ko nors nupirkti. Tu man padėsi.

— Ne, — apsilaukia mano draugo veidas, — prie universalinės nėra kur pastatyti mašinos.

— Maža bėda su tuo pirkinium — tariau sau, — rytoj nueisiu pėsčias. Mašina tiesiog skraidyte skraido sostinė gatvėmis,

Artėjame prie centrinio gatvonomo. «Čia, — sakau draugui, — sustok. Nusipirksi ko nors».

Mašina sustojo prie pėjimo.

— Žiūrėk, tik greitai sak sako bičiulis. Čia taip pat s vėti negalima. Matai, — rojis gatvės viduriu žingsniu jantį pareigūną.

Nelaimėi, valandėlę užtrkau. Išėjęs į gatvę, drau mašinos neberadau. Pamač tik, kad bičiulis už kok šimto metrų man moja, gi ateik čia, Lekiu be kva Draugas, lyg jis būtų kalt aiškina: «Nuvarė»...

«Moskvičius» kartu su mis palinksmėja, kai įsilime į mašinos srautą. Bet gali važinėti, juk reikia sustoti. Pagaliau praalko

— Gal užeiname, — sa — į «Dainavą», papietaus

— O kur mašiną padė gūsėioja pečiais, kaip atrodo, jau nelaimingas mėgėjas.

— Jeigu nori, vežk ją ir į Valakampius (ten yra na saugoma automašinių vėjimo aikštelė), o į troleibusu keliauk atgal navą» ar į universalinę.

Pas dantų gydytoją įžymus estrados artista

— Prašau išsižioti.

— O kiek man už mokėsite?

bet geresniam ir te niam turtų padalinimu netrūksta ir Irane. kuodamas savė ir k karališku savo tėvo spalio 26 dieną, jis a vo kartu ir savo dai gramą.

Baltoji Revoliucija

PETRAS PAKALNIS

Iranas arba Persija yra labai senas kraštas, apimęs maždaug 3000 metų istoriją. Įkūręs milžinišką imperiją, tarp Egipto ir Indijos, Darius Didysis pasivadino save «karalių karaliumi, daugelio rasių valdovu, šios žemės vieš pačiu». Atrodo, kad senoji Persijos istorija nori pasikartoti nauja forma, nes dabartinis Irano valdytojas vadinamas taip pat «karalių karaliumi, arijų šviesa, Dievo šešėliu».

Nors tie jo skambūs titulai yra perdėti, bet šachas Reza Pahlevi tikrai yra vertas didelės pagarbos ir nuoširdaus savo darbų pripažinimo. Mat, kai jo kaimynai arabai galvoja apie Izraelio valstybės sunaikinimą, o rusai gicias kruvinos revoliucijos laimėjimais, tas gana jaunas Irano valdytojas pravedė savo krašte «baltoją revoliuciją» ir pakeitė Persijos veidą. Kantriu, sumaniu ir patvariu planavimu bei kruopščiu savo planų vykdymu jis baigia išvesti savo kraštą iš viduramžių dvaisios ir paverčia Iraną moderniška pramonės ir žemės ūkio valstybe. Ir visa tai šis jaunas valdytojas atsiekia be jokio savo krašto gyventojų kraujo praliejimo.

Sacho asmuo

Šacho Pahlevi tėvas buvo eilinis kareivis. Būdamas drašus ir be jokių skrupulų, jis pasižymėjo kovose ir pasiekė

generolo laipenį. Bet jam to neužteko. Matydamas apverttiną Irano padėtį, 1925 m. jis nuvertė senąją Irano dinastiją, pagrobė krašto valdžią ir prisiplėšė daug žemių. Bet ir jis susilaukė to paties likimo. nes 1941 metais, būdamas labai palankus Hitleriui, buvo anglų ištremtas. Jaunasis šachas Reza Pahlevi, vykdė sąjungininkų valią ir domėjosi tik automobiliais ir moterimis. Bet kai 1953 m. garsusis Irano ministeris pirmininkas Mohammed Mossadegh pradėjo valstybinti alyvos pramonę ir privertė šachą bėgti į Italiją, Reza Pahlevi tapo kitu žmogumi. Jis staigiai suprato, kad Iranas yra reika-

ALEKSAS KALINAUSKAS

Advokatas

atlieka visus teisinio pobūdžio darbus, kaip įvairių bylų vedimas, inventarijų sudarymas, deskitis, dokumentų atitaisymas, nuomininkų išmetimas ir kiti darbai.

Rezidencija:
R. Joaquim Piza, 204
Tel. 31-2548

Raštinė:
. 15 de Novembro, 244
4.0 - Sala 19 - Tel. 37-0324
no 14,00 iki 18,00 val.

JAKUTIS & LAPIENIS LTDA.

RUA COSTA BARROS, 352

TEL. 63-3285 — VILA ALPINA

Turi įvairiausių statybos medžiagų, geležinių daiktų, indų bei darbo įrankių.

Lietuviai pirkim pas lietuvius!

LIETUVA

«NOSSA LITUANIA»
RUA LITUANIA, 67
SÃO PAULO, 13 S.P.
TELEF. 92-2263

LIETUVIŠKOS MINTIES SAVAITRAŠTIS

DIREKTOR RESPONSAVEL DR. JOSÉ FERREIRA CARRATO

REDATOR: JONAS KIDYKAS

PRENUMERATOS KAINA METAMS: N Cr. \$ 7,00 visoje P. Amerikoje. GARBĖS PRENUMERATA N Cr. \$ 25,00. GARBĖS Atskiromis numer. išleidimas N Cr. \$ 50,00 Paskiro Nr. Kaina Cr. \$ 15 SKELBIMAI: pirmame puslapyje N Cr. \$ 10,00 paskutiniajame N Cr. \$ 5,00. viduriniuose puslapiuose N Cr. 2,50 Ilgalaikiams skelbimams daroma nuolaida.

Straipsnius ir korespondencijas redakcija taiso savo nuožiūra. Nenaudoti straipsniai gražinami tik autoriui prašant. Pavarde pasirašyti straipsniai nebūtinai išreiškia redakcijos nuomonę. Už skelbimų turinį ir kalbą redakcija neatsako.

Kalėdu Laiškas

PAULIUS ŽIČUKS

Mielas Broli,

Taip norėčiau, kad laikas pasisuktų atgal. Ne dėl to, kad norėčiau numesti nuo pečių metų skaičių, ne. Po to, ką išgyvenau, metai man nebūtinai reikšmės. Aš norėčiau pagyventi nors ir labai trumpai tuo vaikystės gyvenimu, kuriame nebuvo rūpesčio, kuriame nežinojau, kiek daug blogo yra ant šios žemės.

Žinau, pasukti atgal laiką nėra jokios galimybės. O žinodama noriu nors mintimis sugrįžti į vaikystę, kuri buvo gražiausias mano gyvenimo laikas. Ir jeigu tu būtum dabar čia, aš kalbėčiau, kalbėčiau be sustojimo nuo vakaro, kuriame tu atsirastum (juk visados tik vakare atvažiuodavai) iki saulėtekio, o gal ir dar ilgiau, kaip anais laikais, kai buvau mažytė. Dabar turiu daug daugiau apie ką kalbėti. Tu visada buvai toks kantrus, geras ir nepertraukdamas leisdavai man išsikalbėti. Tylėdamas valandomis klausydavai. O kai baigdavau, pakeldavai ant rankų, pabučiuodavai ir nunešdavai į lovytę. Ach, tai buvo gražiausios dienos mano gyvenime. Kaime visi būdavo pavargę ir zirzlūs. Mažai kas kreipdavosi dėmesį į mane. To dėl tavo atvažiavimas būdavo didžiausia šventė.

Tu sakydavai, kad mūsų mama buvo labai gera. Deja, pažįstu ją tik iš fotografijos ir pasakojimų. Manau, kad joks vaikas negali atsiminti, kas ji riša su pirmaisiais gyvenimo mėnesiais. Aš gi mamą netekau ne pusės metų neturėdama. Sesuo atstoja mamą. Ir kai dabar pagalvoju, Dieve, juk ir ji buvo vos 12. kos metų. Vėliau, kai pradėjau daug ką atskirti ir suprasti, supratau, kaip sunku buvo jai. Ji augino mane, gamino valgi visai šeimynai ir rūpinosi visais kitais šeiminių keičiamais ūkio reikalais. Ji neturėjo daug laiko užsiimti manin. Todėl buvai vienintelis, kurio nekantriai laukdavau atvažiuojant per šventes ar atostogas ir kitomis progomis. Su tavim galėčiau jau žaisti, taukšti visokius n'ekus kiek tik norėjau, o tu

niekada nesupykdavai ir nebardavai.

Atsimeinu, tai turėjo būti apie Kalėdas. Ilgai ilgai tau kalbėjau. Namuose visi jau seniai miegojo. Krosnyje spragėjo degdamos malkos. Kai tos baigdavosi išblėsti, tu vėl įdėdavai porą naujų pagaliukų. Tu sėdėjai ant suoliuko prieš krosnį, o aš ant tavo kelių. Grėšios langai buvo visai užšalę, o ledas ant jų šviesiai blizgėjo. Danguje turėjo būti mėnulis. Lauke piktai pradėjo loti šuo, net jo grandinė žvangėjo. Tu greit pasodinai mane ant suoliuko, pasigriebei tėvelio trumpus kailiniukus, jo žieminę kepurę, nusimovęs šliures išokai į jo batus ir išbėgai pro duris. Aš pribėgau prie lango, prie kito, bet nieko nemačiau — jie buvo užšalę ir išpaišyti gražiausiais raštais. Iš sniego gurgždėjimo lauke supratau, kad eini į sodą. Norėjau pamatyti tave ir savo mažais pirščiukais pradėjau trinti ledą ir pūsti kvapą, kaip matydavau darydavo kiti. Vos tik pasiekdavau stiklą, jis tuoju apsitraukdavo nauja migla. Per vargą pratrūniau didesnę skylę. Šuo tebelojo, bet nebe taip piktai, kartais tik inkšdamas, o kartais ir visai sustodavo. Tarp sodo medžių, ant naujai supustyto sniego pamačiau pėdas. Žinojau jas esant tavo. Vėjas buvo stiprus ir pėdos vėl nyko po sniego miltais. Man buvo šalta, ir pirštai pradėjo lipsti prie lango stiklo. Nėjau nuo jo, nes norėjau matyti, kur nuėjai. Staiga šuo pradėjo trankytis, bet jo jo lojimas buvo kažin koks keistas ir nebe piktas. Jis visada taip darydavo pamatęs savą. Pamačiau tave su į priekį atkištomis rankomis, ant kurių matėsi kažin kas spurdant. Pagaliau šuo nutilo, o tu įėjai vidun. Tu turėjai kiškį, kuris dar tebesispaudė savo užpakalinėmis kojomis. Atsiminiau, tu sakei pastatęs kilpas sode kiškiams, nes nuo sniego pusnių jie baigia nugriaužti jaunų obelaičių šakas.

Tau, tur būt, juokinga ir toki dalykai niekad neatei-

na atmintin, o aš juos prisimeinu, kaip gyvus su visomis smulkmenomis. Arba vėl. Tada jau labiau pradžios mokyklą, kuri buvo už dviejų kilometrų. Gi tu, kai tik atvažiuodavai į namus, visados atvažiuodavai manęs parsivežti. To erzilo Širmio nemėgdavau. Jis būdavo laukinis ir piktas kaip žvėris. Nei tėtis, nei sesuo legalėdavo juo važiuoti. Važinėjo brolis, bet ir jis sakydavo, kad su baime. Pamenu, tu jam duodavai cukraus tur būt, todėl nekėsdavo tavęs ir nemušdavo pirmutinėmis kojomis, kaip jis darydavo su kitais.

Buvo paskutinė mokyklos diena prieš Kalėdas. Tu atvažiuodavai manęs parsivežti. Mano mokytoja, paleidusi vaikus, išbėgo ir atsisėdo šalia tavęs į rogutes. Ji dažnai klausdavo, kada tu parvažiuos. Abu ilgai šnekėjomės ir žiūrėjome į vienas kitą. Širmis sušalo. Jis trypė kojomis, šokinėjo ir nerimo. Mokytoja išsoko iš rogių, pabėgo kelis žingsnius, atsisuko, pridojo pirštus prie lūpų ir greit apsisukusi nubėgo.

Sniego. O ir šiaip sniego buvo daug ir gilu. Kai kur pusnys buvo iki namų stogų. Važiavom per ežerą. Ledo nesimatė, jis buvo storai padengtas sniegu. Ant suvažimėto kelio sniego buvo dar daugiau. Širmis šėlo ir šokinėjo. Bet su tavim nebijoju. Tu man buvai stipriausias žmogus. Ledas, kad ir pridengtas sniegu, nuo šalčio keletą kartų sprogo. Rodėsi, kad iš patrankos kas šaudė. Išsigandęs Širmis pasileido bėgti. Tu jo nebesulaikėi. an tas patiko ir aš juokiausiu. Bet tu nesijuokėi. Širmis nebebėgo, o skris te skrido. Kelias ėjo ežero kraštu, o jo atkrantėse gulėjo sniego pusynai. Tu bandėi sutramdyti Širmį, bet jis skrido dar pasiūčiau. Tada sugriebei mane už pečių ir metei į pusyną. Sniegas buvo minkštas, bet gilus. Kričiau į jį, bet neužsigavau. Ilgokai užtruko, kol iš jo išsikrapščiau. Kai išsikrapščiau, tavęs ir Širmio nebebuvo, buvote dingę už posūkio, kurį dengė sniego pusnys ir krūmai. Pradėjau bijoti dėl tavęs kad Širmis neužmuštų. Išėjau iš pusyno. Sniego ir buvo jau tamsoka. Ėjau nors ir užpusytą ežero keliu. Išgirdau kanopų čeksėjimą. Iš tolo atpažinau Širmio galvą, kuri visados būdavo aukštai iškelta, kad galėtavai atpažinti ir didžiausioji vežimų vilkstinė. Iš nasrų krito pūtos, bet buvo daug ramesnis. O kai įsirančiau į roges, vėl galvoju, kad vis dėlto tu stipresnis už širmį.

O kai parvažiuodavai vasarą, eidavom maudytis, grybauti ar uogauti. Man būdavo gera būti su tavim. Tu buvai ne tik brolis, bet ir geriausias draugas. Kai tu atvažiuodavai, būdavo gražiausios vasaros dienos mano gyvenime.

Buvau jau dvylikos metų.

Tavęs jau nebebuvo, o gal ir gyvo, bėnt taip tada galvojau nes, sakė, naciai tave sušaudė. Buvo naktis. Nežinomi ir baisūs vyrai apsupo mūsų namus, sugaudė mus visus, sumetė į suakvežimą ir išvežė. Tie vyrai kalbėjo rusiškai. Prie kalėjimo durų išskirstė. Mane įmetė pas svetimas moteris ir vaikus. Ten niekas neklausė nei kas aš esu, nei iš kur. Visur girdėjosi tik pasikukčiojantis verksmas. Verkė moterys, verkė ir vaikai. Per visą naktį atsidarydavo durys ir būriais ar pavieniui įeidavo moterys ir vaikai. Prigrūdo tiek, kad nebeturėjom vietos nė atsisėsti.

Nuo tada pradėjau naują gyvenimą. Be sesers, be tėvo ir be brolių. Šiame gyvenime praleidau dešimtį metų. Ten užaugau ir išėjau gyvenimo mokyklą, po kurios mano metai nebūtinai jokios reikšmės. Apie tą dešimtmetį nenoriu rašyti. Gal tik tiek, kad ten mačiau žmones ir žvėris. Žvėrys prižiūrėjo ir tvarkė žmonių gyvenimą. O buvo ir žmonių, kurie pavirto žvėrimis.

Štai kodėl pradžioje laiško rašiau, kad norėčiau atsukti laiką atgal. Dabar kalbėčiau dar daugiau ir, žinoma, tu dar daugiau klausytumėi. Šiandien Kalėdų naktis. Gims Kristus ir skelbs taiką ir ramybę geroms valios žmonėms. Dieve, o su kuo aš kalbėsiu? Todėl ir rašau tau šį laišką, nors nežinau, ar tu kada nors jį skaitysi.

Tavo mažoji sesuo

Kultūriniai mainai tarp Vilniaus ir Varšuvos lietuvių ir lenkų kultūrinės veiklos vadovų vyksta ne tik prakalbotais, bet ir konkrečiais darbais. Be to, lietuvių-lenkų mainų turinys arčiau atitinka tikrą kultūrinių mainų esmę, negu, pavyzdžiui, tų pačių ar kitų vilniškių bandymai kultūrmainauti su užsienių lietuviams;

Spalio mėnesį Lenkijoje lenkų valdymo spaudos komiteto pirmininkas Feliksas Bieliauskas, grožinės literatūros leidyklos («Vagos») direktorius Jonas Čekys ir rašytojų pirmininkas Eduardas Mieželaitis. (Šis tankėsi «visai privačiai», — ne su ekskursija). Iš jo pasakojimo (lenkiškame dienraštyje) spėjama, kad tie mainai ne vienašališki ir vyksta ne propagandiniais pasigyrimais, o rinktinėmis meninėmis vertybėmis. Lenkų grožinės literatūros vertimų Vilniuje dabar kasmet išleidžiama po 5—6 knygas, o tai daugiau negu lenkai išleidžia lietuvių literatūros vertimų. Ligšiol lietuvių kalbą versta daugiau senųjų lenkų klasikų ir žymiųjų tarpukario meto rašytojų kūrinį. Dabar Mieželaitis atkreipė akį į dabartinius lenkų rašytojus, kurių daugelio kūryboje dabar kaip tik ryškiai juntami Lietuvą dar sunkiai tepasiekiantieji «varkarietiški vėjai».

Lenkams Mieželaitis sakosi

pasiūles jau beveik parengtą lietuvių baladžių rinkinį, naują Donelaičio «Metų» vertimą (senasis nepatenkinamas), Baranauko «Anykščių šilėlių», Maironio, Putino lyrikos rinkinius, Sruogos raštų ir kt.

Susidomėjo Mieželaitis «varkarių vėjais» ir Varšuvos teatruose. Ypač «Šiuolaikiniu» (Wapolezsyny), kuris einas va dinamojo «absurdo teatro» ar «antiteatro» linkme. Ypač susidomėjo dramaturgu Mrožeku, kurį Mieželaitis, ne be pagrindo, gretina su Ionescu ir Becketu. Susižavėjo jo veikalu «Tango» ir ypač «Kristaus prisikėlimu». (Monžeko «Tango» šiuo metu vaidinamas visoje eilėje Vakarų Europos teatrų, o naujasis Vilniaus dramos teatro vadovas H. Vancevičius pateikė tą veikalą Vilniaus teatre, kaip pirmąją šio sezono premjerą).

Lenkams Mieželaitis pasiūlė pamatyti J. Miltoną su visu Panevėžio teatru. Dar nežinia, ką pasirinks Miltonas, jei gu turės progą pasirodyti Varšuvoje, bet Mieželaitis jau parinko jam repertuarą: ne sovietinių, o vakariečių autorių veikalus — vokiečio Borcherto «Už durų», Millerio (amerikiečio) «Pardavinėtojo mirtį» ir Šekspyro «Makbetą». Iš originaliųjų veikalų — gal naujais J. Grušo veikalą.

(ELTA)

Lenkijoje neseniai išleista lenkiškai parašyta Lietuvos istorija: Jerzy Ochmanski Historia Litwy, Wrocław — Warszawa — Krakow, 347 psl. su iliustracijomis ir dviem žemėlapiams. Pagrindiniai skyriai: I. Lietuva ir jos geografinė padėtis, II. Lietuvos pradžios menys, III. Lietuvos valdymas XIII—XIV amž., IV. Lietuva unijoje su Lenkija, V. Lietuva magnatų valdoma (1440—1548), VI. Lietuvos klestėjimo laikotarpis (1548—1648), VII. Lietuva nuosmūkiu metu (1648—1795), VIII. Lietuva feodalinės epochos pabaigoje (1795—1861), IX. Tautinis atgimimas (1861—1904), X. Lietuva revoliucijos ir reakcijos metu (1905—1914), XI. Lietuva pasaulinio karo metu (1914—1918), XII. Nepriklausomas Lietuvos laikotarpis.

Dr. J. Ochmanski, Poznań, ne Istorijos Instituto narys, nuo 1960 m. mokslo žurnaluose yra išspausdinęs visą eilę studijų iš Lietuvos istorijos. Atskiromis knygomis išėjo: Powstanie i rozwój latyfundiów biskupstwa wileńskiego — Vilniaus vyskupijos dvarų susikūrimas ir išaugimas (1387—1550), Poznań, 1963, ir Litewski ruch narodowy-kulturalny w XIX w. — Lietuvių tautinis — kultūrinis sąjūdis XIX amžiuje (iki 1890 m.), Białysto, 1965.

(ELTA)

MŪSŲ Lietuva

RUA LITUÂNIA, 67 — MOÓCA — SÃO PAULO, 13

V. Zelina

tis į Prel. P. Ragažinską, komisijos pirmininką.

Kelios Seselės Pranciškietės dalyvaus jaun. mo studijų savaitėje ir stovykloje.

JAUNIME, NELAUK PASKUTINĖS dienos registruotis stovyklon, nes gail trąkti vietų. Ypač laukiame jaunimo iš Rio de Janeiro, Porto Alegre ir kitų miestų.

ŽILVIČIAMS

Kalėdų senelis prašė kad pranešumėm kad jis aplankys žilvičius, sausio mėn. 14 d., Ramovės salėje, tuo laiku kaip rengsime mūsų kalėdinę šventę.

Todėl visi vaikai, kurie nori Sėnelio vizito, turi dalyvauti repeticijose, kiekviena šeštadienį 15,00 val.

Vila Zelinoje Kalėdų naktį į Piemenėlių mišias atsilankė daug žmonių ir iš tolimesnių apylinkių. Kalėdines giesmes labai gražiai giedojo Liet. Kat. Bendruomenės choras. Mišias laikė ir pamokslą pasakė prelatas P. Ragažinskas.

Kun. V. Kavolis, buvęs 9 metus Guaijanazes klebonas, kur pastatė didžiulę bažnyčią kurį laiką atostogavęs sveikatai sustiprinti, yra paskirtas Vila Diva klebonu. Sioje apylinkėje gyvena nemaža lietuvių. Kun. V. Kavolis, susirgęs Prel. P. Ragažinskui daug talkina jaunimo studijų dienų ir stovyklos organizavime, nes turi plačių pažiūrų su prefeitūros ir kitų valdiškų įstaigų aukštais pareigūnais. Dalyvaus ir studijų savaitėje.

Vasario 16-tos minėjimas yra numatytas vasario mėn. 11 dieną. Informacijoms gauti apie vasario 16-tos minėjimą suinteresuotieji gali kreip

Šių metų gruodžio 21 dieną staigiai mirė ANTANAS MIKŠĖNAS, Antano ir Valerijos Mikšėnų sūnus, sulaukęs vos 36 metų amžiaus. Liko našlė žmona, tėvai ir dvi dukrelės. Visiems giminėms ir draugams reiškiamė gilią užuojautą.

Mooca

Neseniai gautomis žiniomis nauju lietuvių jėzuitų provincijolu yra paskirtas Gerb. Tėvas Gediminas Kijauskas, S.J.

«AUSROS» CHORAS, kaip ir praėjusiais metais, savo giminėms ir artimiesiems repgia šeimynišką Naujųjų Metų sutikimą.

Gruodžio 31 dieną tėvų jėzuitų kopyčėioje bus šventoji valanda nuo 21 iki 22 valandos, kuri baigsis šv. Mišių auka, padėkoti Dievui už praėjusių metų malones. Po Mišių bus linksmas pobūvis Dr. Vico Kudirkos salėje, su pačių dalyvaujančių atliekama programa.

Norintieji dalyvauti gali užsiregistruoti pas choro narius arba pas tėvus jėzuitus, telefonas 92-2263.

KUR LINKS'TAI JAUKIAI SUTIKSIT NAUJUOSIUS METUS?

Tiktai Bendruomenės Choro Naujų Metų sutikime! Choras mini 30 metų gyvavimo sukaktį. Todėl pasistengs, kad sukaktuvinis Naujų Metų sutikimas būtų šaunus ir atmintinas.

Gros vienas geriausių orkestrų.
Gros ir lietuviškus šokius.
Veiks gausus skanus bufetas.
Pabuvosite jaunų, linksmy žmonių draugėje.
Prisidainuosite, prisišoksitė iki soties!

TAT VISI Į BENDRUOMENĖS CHORO NAUJŲJŲ METŲ SUTIKIMĄ!

Sutikimo pradžia 22 valandą, Seserų Pranciškietėių salėje, Zelinoje.

Pakvietimai ir staliukai gaunami Jaunimo Namuose ir pas visus Bendruomenės choristus.

GERB. P. ANTANĄ KUČINSKĄ su šeima sveikinam su šv. Kalėdom ir Naujais Metais ir dėkojam už didelį pasišventimą įteikinėjime mums lietuviško savaitraščio.

Mitručiai

NORĖTA APLANKYTI

1967 metais buvo norėta aplankyti visas S. Paulo lietuvių šeimas, pašventinti namus ir palikti Kalėdų plotkelių. Apskritai imant, tas noras išsipildė: Tirštesnės lietuviškos kolonijos buvo pasiektos, bet dar liko neaplankyty vietovių.

Buvo galvota pasiekti miestus: Curitiba, Rio de Janeiro (pernai Rio de Janeiro pasisekė tai padaryti) ir kai kurias kitas už S. Paulo esančias vietas). Bet dėl laiko stokos ir kitų skubių darbų nebuvo galima tai padaryti.

Bendras vaizdas labai gražus. Visi, su mažytėmis išimtimis, laukė atsilankančio kunigo. Visi prašė pašventinti namus ir visi priėmė plotkelių. Lietuvos žmonės visgi pasilikė istikimi saviems papročiams ir tradicijoms. Buvo mažyčių išimčių, bet tas nesudaro nė 1%.

Norime viešai padėkoti už malonų priėmimą, už nuoširdumą ir suteiktas dovanas. Teatlygina Jums gerasis Dievas, o misijonieriai melsis Jūsų visų intencijomis. Kiekvieną trečiadienį laikomos vienerios šv. Mišios už gyvus ir mirusius vienuolyno geradarius.

Šia proga malonėkite priimti širdingiausias linkėjimas. Tegul geroji Jėzaus Širdis Jus laimina ir suteikia per savo ir mūsų Motinos Marijos rankas gausių Dievo malonių!

SUSĖLPKIME PRELATA K. MILIAUSKĄ

Tokį nusipelnusį kunigą, kaip prel. Kazimierą Miliauska žmonės jau pradeda užmiršti. Bet jis dar gyvas ir patalpintas psichiatrinėje ligoninėje. Jau nebuvo galima apmokėti 400.000 senų kruzeirų už mėnesį. Buvo paduotas prašymas į panašias ligonines Vila Luzinda ir Sorocaba. Šio mis dienomis gautas atsakymas, kad jie didelių nuolaidų negali daryti. Sorocaboj imsią po 12,60 ncr. už dieną, o Luzindoj po 13,33 ncr. į dieną. Vis vien per brangu ir lėšų nėra iš kur paimti,

Buvo surasta viena klinika Souzas viloj. Ten pasakė kad kiek galės, tegul moka. Bet nenori ilgai jo laikyti, kadangi toji ligoninė tik pagydomiems ligonims, o prel. Miliauskas nepagydomas. Dėl to bijome, kad vėl gali pareikalausti atsiimti. O buvusioj ligoninėj Casa de Saude Campinas pasiliko pusė milijono senų kruzeirų skolos. Dėl to, kas galite, ištieskite pagalbos ranką tam buvusiam uoliam Dievo ir žmonių tarnui, prelatui Miliauskui.

J. Bružikas, S.J.

PRANEŠIMAS

Seneliai ir ligonys, kurie nori priimti šv. Komuniją namuose, ypač pirmajais mė

ATSKIRO NUMERIO

KAINA 0,16

(pabaiga iš 1 pusl.)

netrūksta nė vieno balso didžiajame Bažnyčios chore, ir pasauliniame chore, kurie šaukiasi Kristaus, už mus paaukoto, «Dona nobis pacem» (su teik mums ramybę).

Jums visiems duodu savo apaštališką palaiminimą.

nesio penktadieniais, prašomi pranešti TT. Jėzuitams Mokoje, Telefonas 92-2263.

LANKYKIME LIGONIUS

Yra mūsų kolonijoj daug sergančių ir negalinčių išeiti iš namų. Yra senelių, kuriuos mažai kas aplanko. Yra ir neateklių kenčiančių. Reiktų juos ne tik suraminti bet ir jiems tinkamai padėti.

Kalėdų metu buvo suteikta kai kuriems pagalba, bet palyginant su brazilais, labai mažam skaičiui. Žinoma, iš lietuvių yra mažai tokių, kurie imty pagalbą, nors ir labai būtų reikalingi. Priežastis — lietuvis nedrįsta. Ne toks jo išauklėjimas ir papročiai. Jis pusbadžiai gyvens, bet ne siprašys padedamas.

Dėl to prašytume kiekvieno, kuris žino, kokių ligonių, arsenelių, mums pranešti. Mes neskelbsime, kas pranešė, bet aplankysime, paguosime ir jei bus reikalingi kokios pagalbos ją suteiksime. Nes ir aukų ir rūbų tam ūkslui kai kas duoda, tik reikia išdalinti.

Aplankykite senutę Elena Ermalavičiene, rua José Camilo, 11. Ipiranga. Ji verkia ir nepavaikščioja. Jai atimta kalba ir ji paraližuota. Mažai kas ateina ją suraminti. Beveik kiekvienoj viloj yra panašių ligonių. Būtų gerai, jeigu prigyty mintis dėl senelių prieglaudos. Susitvėrusi Brazilijos Lietuvių Bendruomenė apie tai galvoja. Būtų gražus darbas. Argentinaj jau organizuojamasi ir rengiamasi statyti seneliams namus.

J. B.

ŪZSISAKYKITE MIŠIOLA

«ML» skaitėte vyskupo Vincento Brizgio pranešimą apie atspausdintą lietuvių kalba mišiolą, su mišiomis kiekvienai metų dienai, su giesmėmis ir kitomis maldomis. Nors dar nežinome jo kainos, bet ML redakcija norėtų žinoti, kiek S. Paulo lietuvių norėtų mišiolą įsigyti, jei jis kainuotų apie 20 naujų kruzeirų. Tat norintieji malonėkit ar patele fonuoti (92-2263) ar laišku parašyti, ar susitikę kurį iš tėvų jėzuitų pasakyti.

DR. ANTONIO SIAULYS

C. R. M. 10.647

Cirurgião da Santa Casa de São Paulo
Medico da Cruzada Pro-Infancia
Especialista em Obstetricia pela Maternidade de S. Paulo
Clinica de Adultos e Crianças — Molestias de Senhoras
Partos — Operações
Horario: Das 12 as 14 e das 19 as 21 horas
Jonsultorio e Residencia RUA DOS TRILHOS, 1576
Mooca, Fone 92-3991

Atende-se com hora marcada

DR. JONAS NICIPORCIUKAS

Cirurgião Dentista

p/ Universidade de São Paulo
RAIOS X

Consultorio: Rua Cap. Pacheco Chaves, 1206,
Vila Prudente, Tel. 63-5352

DR. VICTOR PEDRO SAULYTIS

Cirurgião Dentista pela U. S. P.

C.R.O.S.P. Nr. 727

Clinica geral de adultos e crianças — RX
Eudodentia e ortodontia movel (ortopedia).

Rua França Carvalho, 121 — Mooca.

Agradece a todos os seus clientes e amigos que honraram com sua preferēncia e deseja-lhes um Feliz Natal e prospero Ano Novo

Comercio e Industria de Guarda Chuvas

VICENTE VICTOR BANYS

Rua Coelho Barradas, 104, V. Zelina

Vendas por atacado e a varejo.